

Sygn. akt III Kp 121/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 31 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – Dariusz Sulikowski

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 22 stycznia 2013r. (data wpływu) sygn. akt V Ds. 1/13 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **M. G.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **23 kwietnia 2013r.** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 20 sierpnia 2012r., sygn. akt II Kp 499/12 wobec **M. G.**, syna T. i J. z domu K., urodzonego w dniu (...) w O.

podejrzanego o to, że:

1. w 20 kwietnia 2012 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał napadu na pracownika salonu jubilerskiego (...) I. Z. w ten sposób, że używając wobec niej siły fizycznej poprzez złapanie jej za szyję i pas, przyciśnięcie do podłogi a także skrępowanie jej rąk, nóg i ust za pomocą taśmy do pakowania doprowadzając ją do stanu bezbronności i następnie zabrał w celu przywłaszczenia z wystawy salonu różnego rodzaju wyroby ze złota w postaci łańcuszków, kolczyków, pierścionków, bransoletek o łącznej wartości 171.033,60 zł czym działał na szkodę D. G.,

tj. czyn z art.280§1k.k.,

2. w dniu 31 lipca 2012 w S. przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia wyroby jubilerskie ze złota o próbie nr 0,585 w postaci łańcuszków o łącznej wartości 61 652,15 zł czym działali na szkodę G. C.,

tj. o czyn z art.278§1k.k.,

3. w okresie od 2 sierpnia 2012 roku do 13 sierpnia 2012 roku w O., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił:

-B. P. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 100 gram za kwotę 2000 zł,

-P. P. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 100 gram za kwotę 2000 zł,

-J. K. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 250 gram za kwotę 4500 zł,

-innym nieustalonym dotąd osobom środki w postaci marihuany w ilości 245 gram za kwotę 4900 zł,

w dniu 13 sierpnia 2012 roku w O. wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 4,9 grama

tj. o czyn z art. 59 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 62ust.1 w/w Ustawy w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2012r., sygn. akt II Kp 499/12 Sąd Rejonowy w Oleśnicy zastosował wobec M. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka D. G., zeznań świadka I. Z., zeznań świadka B. S., zeznań świadka A. N., zeznań świadka K. R., zeznań świadka S. R., zeznań świadka Ł. C., zeznań świadka J. K., wyjaśnień współpodejrzanego M. M., wyjaśnień współpodejrzanego B. P., wyjaśnień współpodejrzanego R. K., współpodejrzanego P. D., wyjaśnień współpodejrzanego B. P., a nadto wyniki oględzin, wyniki okazania, wyniki przeszukania, zabezpieczone dowody rzeczowe, opinia z zakresu badań chemicznych zabezpieczonych substancji, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanych podejrzanemu czynów, które były popełnione, wspólnie i w porozumieniu z innymi dobrze sobie znanymi osobami, które łączą relacje o charakterze towarzyskim i zależności wynikające ze wspólnych przestępczych przedsięwzięć. Co szczególnie istotne, jedna z osób współdziałających w zarzucanym podejrzanemu przestępstwie nadal pomimo prowadzonych czynności nie została zatrzymana. Zważyć należy także na charakter zarzucanego podejrzanemu przestępstwa kwalifikowanego z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, który wszak implikuje zależności pomiędzy osobami uczestniczącymi w przestępczym procederze.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego M. G. zarzucanych czynu, przy uwzględnieniu ich doniosłości, wszak podejrzanym pozostaje pod zarzutem popełnienia trzech przestępstw, w tym przestępstwa kwalifikowanego z art. 280 § 1 k.k. zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 12 i przestępstwa kwalifikowanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 10, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, stanowi, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzanym przebywającym na wolności może ukrywać się przed organami ścigania lub w inny sposób utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Obawa ta pozostaje realna, gdy zważy się na okoliczność, iż – nie przesądzając o winie podejrzanego – podejrzanym wraz osobami z nim współdziałającymi w popełnieniu przestępstwa kwalifikowanego z art. 280 § 1 k.k. podjął działania, które miały zapobiec ujawnieniu ich sprawstwa. Na miejsce zdarzenia osoby te przyjechały samochodem, w którym zmieniono tablice rejestracyjne na uprzednio skradzione, nadto po ucieczce dokonano spalania wskazanego pojazdu i odzieży, którą nosili podejrzanym. Skoro podejrzanym w przeszłości podjął tego rodzaju działania, mające cechy ukrywania śladów przestępstwa, realne jest niebezpieczeństwo, że podejrzanym podejmie bezprawne działania utrudniające prowadzone przeciwko niemu postępowanie. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, iż podejrzanym jest osobą podatną na negatywne wpływy innych osób.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować. W kontekście powyższego warto podkreślić, iż w trakcie stosowania wobec podejrzanego środka zapobiegawczego o charakterze nieizolacyjnym w postaci dozoru Policji, podejrzany, co wprost wynika z jego wyjaśnień, miał popełnić przestępstwa objęte niniejszym postępowaniem.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe przesłuchano świadków, dokonano oględzin, pozyskano opinie biegłych, dane o karalności, odpisy prawomocnych wyroków, zabezpieczono dowody rzeczowe. Dla prawidłowego zakończenia śledztwa należy kontynuować podjęte czynności. Niezbędne jest w szczególności przesłuchanie kolejnych świadków, uzyskanie opinii biegłego z zakresu daktyloskopii, pozyskanie i dokonanie oględzin akt postępowania dotyczących napadu rabunkowego na sklep jubilerski w O., przeprowadzenie konfrontacji, ustalenie i ujęcie kolejnych osób, które współdziałały w przestępstwach zarzuconych podejrzanemu, wykonanie innych czynności mających na celu weryfikację wyjaśnień podejrzanych. W zależności od wyników powyższych czynności konieczne może okazać się uzupełnienie stawianych podejrzanym zarzutów oraz przeprowadzenie czynności procesowych z ich udziałem, ewentualnie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanych i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygodę (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.